

Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey

ASCENSION

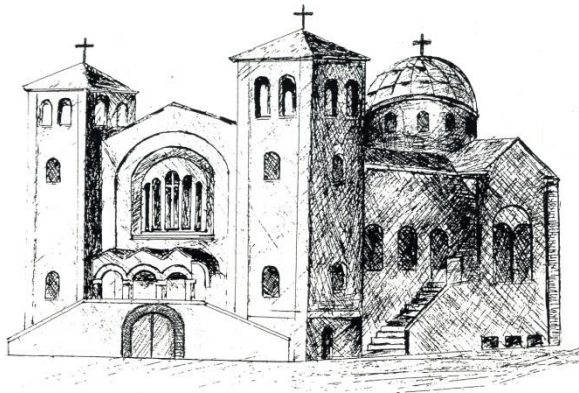
Greek Orthodox Church

FAIRVIEW - NEW JERSEY

Weekly Bulletin

Sunday, December 9, 2018

10th Sunday of Luke

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ιερὰ Μητρόπολις Νέας Ιερσέης
Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία
ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Rev. Christos L. Pappas, Protopresbyter

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ & ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Κυριακή, 9 Δεκεμβρίου, 2018

Κυριακή Γ' Λουκά - Σύλληψις Αγίας Άννης
9:00 π.μ. – 12:00 μ.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Ο καφές σερβίρεται από το ΠΤΟ

12:30 μ.μ. - 3:00 μ.μ. *Retreat Κατηχητικού Σχολείου*
1:00 μ.μ. Εκλογές

Δευτέρα, 10 Δεκεμβρίου, 2018

Μηνάς, Ερμογένης, Εύγραφος, Θωμάς - 9:00 π.μ. Όρθρος, Θ.Λ.

Τρίτη, 11 Δεκεμβρίου, 2018

Δανιήλ ο Στυλίτης, Λουκάς ο Στυλίτης
9:00 π.μ. Όρθρος, Θ.Λ.

6:00 μ.μ. Παράκληση

7:00 μ.μ. Χριστουγεννιάτικο Πάρτυ της Φιλοπτώχου

Τετάρτη, 12 Δεκεμβρίου, 2018

Σπυρίδων ο Θαυματουργός - 9:00 π.μ. Όρθρος, Θεία Λ.
4:30 μ.μ. - 6:15 μ.μ. Ελληνικό Σχολείο

Πέμπτη, 13 Δεκεμβρίου, 2018

Ευστράτιος, Αυξέντιος, Ευγένιος - 9:00 π.μ. Όρθρος, Θεία Λ.

Παρασκευή, 14 Δεκεμβρίου, 2018

Θύρσος, Καλλίνικος, Λεύκιος - 9:00 π.μ. Όρθρος, Θεία Λ.
4:30 μ.μ. — 6:30 μ.μ. Ελληνικό Σχολείο

Σάββατο, 15 Δεκεμβρίου, 2018

Ελευθέριος & Ανθία Μητέρα

9:00 π.μ. - 10:30 π.μ. Όρθρος, Θ. Λ.

10:30 π.μ. - 4:00 μ.μ. Ιωνικό Χωριό - Εκδήλωση για την GOYA

Κυριακή, 16 Δεκεμβρίου, 2018

Κυριακή ΙΑ' Λουκά - 9:00 π.μ. – 12:00 μ.μ. Όρθρος, Θ.Λ.
Ο καφές σερβίρεται από το Συμβούλιο

SCHEDULE OF SERVICES AND EVENTS

Sunday, December 9, 2018

10th Sunday of Luke - 9:00 a.m. - 12:00 noon Orthros, D. L.

Coffee is served by the PTO

12:30 - 3:00 p.m. *Catechism School Retreat*

1:00 p.m. *Elections*

Monday, December 10, 2018

Menas, Hermogenes, Eugraphos, Thomas

9:00 a.m. Orthros, D.L.

Tuesday, December 11, 2018

Daniel the Stylite, Luke the Stylite - 9:00 a.m. Orthros, D. L.

6:00 p.m. *Paraklisis*

7:00 p. m. *Philoptochos Christmas Party*

Wednesday, December 12, 2018

Spyridon the Wonderworker

9:00 a.m. Orthros, Divine Liturgy

4:30 p.m. - 6:15 p.m. *Greek School*

Thursday, December 13, 2018

Auxentios, Lucia & Herman

9:00 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Friday, December 14, 2018

Thyrsos, Leucius & Callinicos - 9:00 a.m. Orthros, D. Liturgy

4:30 p.m. – 6:30 p.m. *Greek School*

Saturday, December 15, 2018

St. Eleutherios, - 9:00 a.m. – 10:30 a.m. Orthros, Divine Liturgy

10:30 a.m. - 4:00 p.m. *"Ionian Village On-the-Go" Retreat*

Sunday, December 16, 2018

11th Sunday of Luke - 9:00 a.m. - 12:00 noon Orthros, D.L.

Coffee is served by the Board

St. Paul's Letter to the Galatians 4:22-27

Prokeimenon. Grave Mode.

Psalm 63.11,1

The righteous shall rejoice in the Lord.

Verse: Oh God, hear my cry.

The reading is from St. Paul's Letter to the Galatians 4:22-27 Brethren, Abraham had two sons, one by a slave and one by a free woman. But the son of the slave was born according to the flesh, the son of the free woman through promise. Now this is an allegory: these women are two covenants. One is from Mount Sinai, bearing children for slavery; she is Hagar. Now Hagar is Mount Sinai in Arabia; she corresponds to the present Jerusalem, for she is in slavery with her children. But the Jerusalem above is free, and she is our mother. For it is written, "Rejoice, O barren one who does not bear; break forth and shout, you who are not in travail; for the children of the desolate one are many more than the children of her that is married."

Πρὸς Γαλάτας 4:22-27

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

ΨΑΛΜΟΙ 63.11,1

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Γαλάτας 4:22-27 τὸ ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν· ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης, καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. Ἄλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας. Ἐτινὰ ἐστὶν ἀλληγορούμενα· αὗται γάρ εἰσιν δύο διαθηκαί· μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννῶσα, ἥτις ἐστὶν Ἄγαρ. Τὸ γὰρ Ἄγαρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς. Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρα ἐστὶν, ἥτις ἐστὶν μήτηρ πάντων ἡμῶν· γέγραπται γάρ, Εὐφράνθητι, στεῖρα, ἡ οὐ τίκτουσα· ῥῆξον καὶ βόησον, ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

The Gospel According to Luke 13:10-17

At that time, Jesus was teaching in one of the synagogues on the sabbath. And there was a woman who had a spirit of infirmity for eighteen years; she was bent over and could not fully straighten herself. And when Jesus saw her, he called her and said to her, "Woman, you are freed from your infirmity." And he laid his hands upon her, and immediately she was made straight, and she praised God. But the ruler of the synagogue, indignant because Jesus had healed on the sabbath, said to the people, "There are six days on which work ought to be done; come on those days and be healed, and not on the sabbath day." Then the Lord answered him, "You hypocrites! Does not each of you on the sabbath untie his ox or his donkey from the manger, and lead it away to water it? And ought not this woman, a daughter of Abraham whom Satan bound for eighteen years, be loosed from this bond on the sabbath day?" As he said this, all his adversaries were put to shame; and all the people rejoiced at all the glorious things that were done by him.

Ἐκ τοῦ Κατὰ Λουκᾶν 13:10-17 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς σάββασι. καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ ἦν συγκύπτουσα καὶ μὴ δυναμένη ἀνακλῦσαι εἰς τὸ παντελές. ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησε καὶ εἶπεν αὐτῇ· γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου· καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· ἕξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου. ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κύριος καὶ εἶπεν· ὑποκριτά, ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει; ταύτην δέ, θυγατέρα Ἀβραάμ οὖσαν, ἣν ἔδησεν ὁ σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ κατησχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ.

Saint Spyridon, The Wonderworker: Saint Spyridon of Tremithus was born towards the end of the third century on the island of Cyprus. He was a shepherd, and had a wife and children. He used all his substance for the needs of his neighbors and the homeless, for which the Lord rewarded him with a gift of wonderworking. He healed those who were incurably sick, and cast out demons. After the death of his wife, during the reign of Constantine the Great (306-337), he was made Bishop of Tremithus, Cyprus. As a bishop, the saint did not alter his manner of life, but combined pastoral service with deeds of charity. According to the witness of Church historians, Saint Spyridon participated in the sessions of the First Ecumenical Council in the year 325. At the Council, the saint entered into a dispute with a Greek philosopher who was defending the Arian heresy. The power of Saint Spyridon's plain, direct speech showed everyone the importance of human wisdom before God's Wisdom: "Listen, philosopher, to what I tell you. There is one God Who created man from dust. He has ordered all things, both visible and invisible, by His Word and His Spirit. The Word is the Son of God, Who came down upon the earth on account of our sins. He was born of a Virgin, He lived among men, and suffered and died for our salvation, and then He arose from the dead, and He has resurrected the human race with Him. We believe that He is one in essence (consubstantial) with the Father, and equal to Him in authority and honor. We believe this without any sly rationalizations, for it is impossible to grasp this mystery by human reason." As a result of their discussion, the opponent of Christianity became the saint's zealous defender and later received holy Baptism. After his conversation with Saint

Spyridon, the philosopher turned to his companions and said, "Listen! Until now my rivals have presented their arguments, and I was able to refute their proofs with other proofs. But instead of proofs from reason, the words of this Elder are filled with some sort of special power, and no one can refute them, since it is impossible for man to oppose God. If any of you thinks as I do now, let him believe in Christ and join me in following this man, for God Himself speaks through his lips." At this Council, Saint Spyridon displayed the unity of the Holy Trinity in a remarkable way. He took a brick in his hand and squeezed it. At that instant fire shot up from it, water dripped on the ground, and only dust remained in the hands of the wonderworker. "There was only one brick," Saint Spyridon said, "but it was composed of three elements. In the Holy Trinity there are three Persons, but only one God." The saint cared for his flock with great love. Through his prayers, drought was replaced by abundant rains, and incessant rains were replaced by fair weather. Through his prayers the sick were healed and demons cast out. A woman once came up to him with a dead child in her arms, imploring the intercession of the saint. He prayed, and the infant was restored to life. The mother, overcome with joy, collapsed lifeless. Through the prayers of the saint of God, the mother was restored to life. Another time, hastening to save his friend, who had been falsely accused and sentenced to death, the saint was hindered on his way by the unanticipated flooding of a stream. The saint commanded the water: "Halt! For the Lord of all the world commands that you permit me to cross so that a man may be saved." The will of the saint was fulfilled, and he crossed over happily to the other shore. The judge, apprised of the miracle that had occurred, received

Saint Spyridon with esteem and set his friend free. Similar instances are known from the life of the saint. Once, he went into an empty church, and ordered that the lampadas and candles be lit, and then he began the service. When he said, "Peace be unto all," both he and the deacon heard from above the resounding of "a great multitude of voices saying, "And with thy spirit." This choir was majestic and more sweetly melodious than any human choir. To each petition of the litanies, the invisible choir sang, "Lord, have mercy." Attracted by the church singing, the people who lived nearby hastened towards it. As they got closer and closer to the church, the wondrous singing filled their ears and gladdened their hearts. But when they entered into the church, they saw no one but the bishop and several church servers, and they no longer heard the singing which had greatly astonished them." Saint Simeon Metaphrastes (November 9), the author of his Life, likened Saint Spyridon to the Patriarch Abraham in his hospitality. Sozomen, in his CHURCH HISTORY, offers an amazing example from the life of the saint of how he received strangers. One time, at the start of the Forty-day Fast, a stranger knocked at his door. Seeing that the traveller was very exhausted, Saint Spyridon said to his daughter, "Wash the feet of this man, so he may recline to dine." But since it was Lent there were none of the necessary provisions, for the saint "partook of food only on certain days, and on other days he went without food." His daughter replied that there was no bread or flour in the house. Then Saint Spyridon, apologizing to his guest, ordered his daughter to cook a salted ham from their larder. After seating the stranger at table, he began to eat, urging that man to do the same. When the latter refused, calling himself a

Christian, the saint rejoined, "It is not proper to refuse this, for the Word of God proclaims, "Unto the pure all things are pure" (Titus 1:15). Another historical detail reported by Sozomen, was characteristic of the saint. It was his custom to distribute one part of the gathered harvest to the destitute, and another portion to those having need while in debt. He did not take a portion for himself, but simply showed them the entrance to his storeroom, where each could take as much as was needed, and could later pay it back in the same way, without records or accountings. There is also the tale by Socrates Scholasticus about how robbers planned to steal the sheep of Saint Spyridon. They broke into the sheepfold at night, but here they found themselves all tied up by some invisible power. When morning came the saint went to his flock, and seeing the tied-up robbers, he prayed and released them. For a long while he advised them to leave their path of iniquity and earn their livelihood by respectable work. Then he made them a gift of a sheep and sending them off, the saint said kindly, "Take this for your trouble, so that you did not spend a sleepless night in vain." All the Lives of the saint speak of the amazing simplicity and the gift of wonderworking granted him by God. Through a word of the saint the dead were awakened, the elements of nature tamed, the idols smashed. At one point, a Council had been convened at Alexandria by the Patriarch to discuss what to do about the idols and pagan temples there. Through the prayers of the Fathers of the Council all the idols fell down except one, which was very much revered. It was revealed to the Patriarch in a vision that this idol had to be shattered by Saint Spyridon of Tremithus. Invited by the Council, the saint set sail on a ship, and at the moment the ship touched

shore and the saint stepped out on land, the idol in Alexandria with all its offerings turned to dust, which then was reported to the Patriarch and all the bishops. Saint Spyridon lived his earthly life in righteousness and sanctity, and prayerfully surrendered his soul to the Lord. His relics repose on the island of Corfu (Kerkyra), in a church named after him (His right hand, however, is located in Rome). His memory is also celebrated on Cheese-fare Saturday.

Άγιος Σπυρίδων ο Θαυματουργός, επίσκοπος **Τριμυθούντος Κύπρου**

Ο Άγιος Σπυρίδων γεννήθηκε το 270 μ.Χ. στο τώρα κατεχόμενο χωριό Άσκια (Άσκια) της Κύπρου (και όχι στην Τριμυθούντα - σημερινή Τρεμετουσιά - όπως γράφουν πολλοί) από οικογένεια βοσκών, που ήταν κάπως εύπορη. Αν και μορφώθηκε αρκετά δεν άλλαξε επάγγελμα. Συνέχισε και αυτός να είναι βοσκός. Σαν χαρακτήρας, ο Άγιος, ήταν απλός, αγαθός, γεμάτος αγάπη για τον πλησίον του. Τις Κυριακές και τις γιορτές, συχνά έπαιρνε τους βοσκούς και τους οδηγούσε στους ιερούς ναούς, και κατόπιν τους εξηγούσε την ευαγγελική ή την αποστολική περικοπή. Ο Θεός τον ευλόγησε να γίνεται συχνά προστάτης χήρων και ορφανών. Νυμφεύθηκε ευσεβή σύζυγο και απέκτησε μια κόρη, την Ειρήνη. Γρήγορα, όμως, η σύζυγός του πέθανε. Για να επουλώσει το τραύμα του ο Σπυρίδων αφοσιώθηκε ακόμα περισσότερο στη διδασχί του θείου λόγου.

Μετά από πολλές πιέσεις, χειροτονήθηκε ιερέας. Και πράγματι, υπήρξε αληθινός ιερέας του Ευαγγελίου, έτσι όπως τον θέλει ο θεός Παύλος: «Ανεπίληπτον, νηφάλιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος» (Α' προς Τιμόθεον γ' 2-7). Δηλαδή ακατηγόρητο, προσεκτικό, εγκρατή, σεμνό, φιλόξενο, διδακτικό, και να έχει παιδιά που να υποτάσσονται με κάθε σεμνότητα. Έτσι και ο Σπυρίδων, τόσο σωστός υπήρξε σαν ιερέας, ώστε όταν χήρεψε η επισκοπή Τριμυθούντος στην Κύπρο, δια βοής λαός και κλήρος

τον εξέλεξαν επίσκοπο.

Από τη θέση αυτή ο Σπυρίδων προχώρησε τόσο πού στην αρετή, ώστε τον αξίωσε ο Θεός να κάνει πολλά θαύματα.

Να σημειώσουμε εδώ ότι ο Άγιος Σπυρίδων με το κύρος της αγίας και ηθικής ζωής του στην Α' Οικουμενική σύνοδο, που έγινε στη Νίκαια της Βιθυνίας (Μικρά Ασία) και στην οποία συμμετείχε, κατατρόπωσε τους Αρειανούς και αναδείχτηκε από τους λαμπρούς υπερασπιστές της Ορθόδοξης πίστης. Μάλιστα, όπως αναφέρει η παράδοση, αφού μίλησε για λίγο, κατόπιν έκανε το σημείο του Σταυρού και με το αριστερό χέρι, που κρατούσε ένα κεραμίδι, εις τύπον της Αγίας Τριάδος είπε: «Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς» και έκανε να φανεί προς τα επάνω απ' το κεραμίδι φωτιά, δια της οποίας είχε ψηθεί αυτό. Όταν δε είπε: «Καὶ τοῦ Υἱοῦ», έρρευσε κάτω νερό, δια του οποίου ζυμώθηκε το χῶμα του κεραμιδιού. Και όταν πρόσθεσε: «Καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» έδειξε μέσα στη χούφτα του μόνο το χῶμα που απέμεινε. Ο Άγιος Σπυρίδων κοιμήθηκε στις 12 Δεκεμβρίου του 350 μ.Χ.

Τα 648 μ.χ. η Κύπρος αντιμετώπιζε μεγάλες επιδρομές από τους Σαρακηνούς και το λείψανο μεταφέρθηκε στην Κωνσταντινούπολη από τον αυτοκράτορα Ιουστινιανό. Τοποθετήθηκε στον Ναό των Αγίων Αποστόλων μαζί με το λείψανο της Αυγούστας Θεοδώρας (βλέπε **11 Φεβρουαρίου**). Παρέμεινε στην βασιλίδα των πόλεων μέχρις ότου ο ιερέας Γρηγόριος Πολύευκτος λίγες μέρες πριν την πτώση πήρε τα δύο λείψανα και τα μετέφερε μέσω Σερβίας, Θράκης και Μακεδονίας στη Παραμυθιά της Ηπείρου. Τρία χρόνια περιπλανήθηκε από τόπο σε τόπο μέχρις ότου φτάσει στην Κέρκυρα. Όλο αυτό το διάστημα είχε τοποθετήσει τα λείψανα σε σακιά με άχυρα και όποιος τον ρωτούσε τους έλεγε πως είναι τροφή για το υποζύγιό του. Το 1456 μ.Χ. έφτασε στην Κέρκυρα γιατί πίστευε πως τα λείψανα θα ήταν ασφαλισμένα. Τα Επτάνησα εκείνη την εποχή βρίσκονταν κάτω από την εξουσία των Ενετών. Ο ιερέας Γρηγόριος Πολύευκτος βρήκε ένα συμπολίτη του πρόσφυγα τον ιερέα Γεώργιο Καλοχαιρέτη και του κληροδότησε το λείψανο του Αγίου.

Μετά τον θάνατο του ο Γεώργιος Καλοχαιρέτης άφησε κληρονομιά στους γιούς του στο Λουκά και Φίλιππο το λείψανο του Αγίου Σπυρίδωνα. Οι δύο αδελφοί θέλησαν να μεταφέρουν το λείψανο στην Βενετία. Η υπόθεση μάλιστα εκδικάστηκε από την Ενετική Γερουσία. Το ανώτατο δικαστικό όργανο του κράτους αποφάσισε ότι το λείψανο αποτελεί ιδιοκτησία των αδελφών, άρα διατηρούν το αναφαίρετο δικαίωμα να το μεταφέρουν όπου εκείνοι επιθυμούν. Τελικά όμως η μεταφορά δεν πραγματοποιήθηκε διότι υπήρξαν έντονες αντιδράσεις από τον Κερκυραϊκό λαό και το ανώτατο δικαστικό όργανο δεν επέμεινε και επικράτησε η σκέψη ότι δεν έπρεπε να δημιουργούνται δυσaréσκειες στους λαούς οι οποίοι βρίσκονται κάτω από τη Βενετική σημαία. Το 1512 μ.Χ. συντάχθηκε στην Άρτα δωρητήριο συμβόλαιο στο όνομα της Ασημίνας Καλοχαιρέτη, κόρη του Φιλίππου, η οποία παντρεύτηκε τον Σταμάτιο Βούλγαρη και η οποία με τη σειρά της άφησε διαθήκη που χρονολογείται από τις 25 Νοεμβρίου 1571 μ.Χ. και ορίζει πως το Ιερό Λείψανο του Αγίου παραμένει ως κληρονομιά στους γιούς της και στους απογόνους τους. Ο ναός ο οποίος στεγάζει σήμερα το σκήνωμα του σγίου, κτίστηκε στα 1589 μ.Χ. και ανήκει στο ρυθμό της μονόκλιτης βασιλικής. Το ψηλό και πυργωτό καμπαναριό, ως συμπλήρωμα του ναού, κτίστηκε το 1620 μ.Χ. Το σημερινό τέμπλο του ναού, κατασκευασμένο από μάρμαρο της Πάρου, κατασκευάστηκε το 1864 μ.Χ. και είναι έργο του αυστριακού αρχιτέκτονα Μάουερς. Η ουρανία είναι ζωγραφισμένη από τον Κερκυραίο ζωγράφο Νικόλαο Ασπιώτη το 1852 μ.Χ., ενώ οι εικόνες του τέμπλου είναι φτιαγμένες από τον επίσης Κερκυραίο ζωγράφο, Σπύρο Προσαλένδη. Η σημερινή λάρνακα φτιάχτηκε στη Βιέννη το 1867 μ.Χ. Είναι από σκληρό, πολυτελές ξύλο με εξωτερική ασημένια επένδυση. Βρίσκεται τοποθετημένη μέσα στην κρύπτη, η οποία δημιουργήθηκε ειδικά για να δεχθεί το λείψανο του Αγίου Σπυρίδωνα, το οποίο επισκέπτονται χιλιάδες ξένοι και ντόπιοι επισκέπτες. Είναι ένα από τα τρία άφθορα λείψανα στο Ιόνιο, του Αγίου Σπυρίδωνα, του Αγίου Γεράσιμου και του Αγίου Διονυσίου. Στην Κέρκυρα το σκήνωμα του Αγίου Σπυρίδωνος

λιτανεύεται τέσσερις φορές το χρόνο. Την Κυριακή των Βαΐων για την απαλλαγή του νησιού από επιδημία πανώλης το 1629 μ.Χ. Το Μεγάλο Σάββατο γιατί το έτος 1533 μ.Χ. το νησί επλήγη από μεγάλη καταστροφή της σοδιάς των σιτηρών. Την 11η Αυγούστου για την διάσωση του νησιού από σφοδρή επιδρομή των Τούρκων το 1716 μ.Χ. και την πρώτη Κυριακή του μηνός Νοεμβρίου για δεύτερη επιδημία πανώλης το 1673 μ.Χ.

Θαύματα του Αγίου Σπυρίδωνα

Μια μέρα, ένας πτωχός με πολυμελή οικογένεια κτύπησε την πόρτα της επισκοπής του Αγίου Σπυρίδωνα. Πλησίασε τον άγιο και με δάκρυα του ζήτησε ένα δάνειο. Το ήθελε για να πληρώσει κάποιο χρέος του σ' ένα πλούσιο, που απειλούσε να του πωλήσει το σπίτι του. Πού να βρει όμως ο άγιος ένα τόσο μεγάλο ποσό; Στον πόνο που του δημιουργούσαν τα πικρά δάκρυα του πτωχού, που από τη θλίψη σπάραζε, ο στοργικός επίσκοπος καταστενοχωρημένος άρχισε να βηματίζει. Ξάφνου εκεί μπροστά του, πήρε το μάτι του ένα φίδι να σέρνεται μέσα στην πρασινάδα. Σαν αστραπή πέρασε από τον νου του το ραβδί του Ααρών, που στο παλάτι του Φαραώ τ' αφήκε να πέσει στη γη κι έγινε φίδι. «Ας ήταν, Κύριε, το φίδι αυτό να γινόταν χρυσάφι για τον πτωχό αυτόν οικογενειάρχη, είπε σιγανά. Ναί, Κύριε. Ας γινόταν χρυσάφι, για να βοηθηθεί το δυστυχισμένο αυτό πλάσμα σου», ξανάπε και σήκωσε το χέρι. Το φίδι σταμάτησε. Κι ο άγιος έσκυψε και το πήρε. Στο χέρι του το σιχαμερό ερπετό μεταμορφώθηκε κι άστραψε τώρα χρυσαφένιο. Ο πτωχός γεμάτος χαρά πήρε το χρυσάφι κι έτρεξε και το 'δωκε ενέχυρο στον πλούσιο δανειστή.

Όταν αργότερα με τη βοήθεια του Θεού πλήρωσε το χρέος του, ο δανειστής του επέστρεψε το χρυσαφένιο ενέχυρο. Κι ο πτωχός το πήρε και με δάκρυα ευγνωμοσύνης το γύρισε στον άγιο. Αυτός, αφού το έλαβε στα χέρια, έστρεψε τα μάτια στον ουρανό, δόξασε τον Θεό για την άπειρη φιλανθρωπία του κι ύστερα το έρριξε στη γη. Και ώ του θαύματος! Το χρυσάφι έγινε και πάλι φίδι κι έφυγε από μπροστά τους.

Κάποια άλλη φορά ο Άγιος Σπυρίδωνας, ύστερα από μακρινή

οδοιπορία για διδασχά του λαού του μπήκε κουρασμένος στο σπίτι ενός από τους πιστούς του, για να ξεκουραστεί. Στο άκουσμα της είδησης κόσμος πολύς από τα γειτονικά σπίτια στην αρχή κι έπειτα από όλη την κοινότητα έτρεξαν να τον συναντήσουν και να πάρουν την ευλογία του. Ανάμεσα στα πλήθη ήταν και μια αμαρτωλή γυναίκα, που ήρθε κι αυτή να δει τον άγιο. Κάποια στιγμή μάλιστα έπεσε και κάτω, για να ασπασθεί τα πόδια του. Με τη χάρη του Παναγίου Πνεύματος ο άγιος, σαν την κοίταξε, γνώρισε αμέσως την αμαρτία της. Χωρίς να τον ακούσει κανένας, με τρόπο γλυκύ και ταπεινό, ψιθύρισε στη γυναίκα: «Κυρά μου, μη με εγγίσσεις». Εκείνη όμως επέμενε. Και τότε ο άγιος με αυστηρότητα φανέρωσε μπροστά σε όλους την αμαρτία της. Η γυναίκα θαύμασε και με συντριβή καρδιάς έσκυψε κι άρχισε με δάκρυα να ζητά το έλεος του Θεού. Μπροστά στη μετάνοια της ο στοργικός πατέρας της είπε με συγκίνηση τα λόγια εκείνα, που κάποτε ο ίδιος ο Κύριος απηύθυνε σε μια τέτοια αμαρτωλή: «Θάρσει, θύγατερ. αφέωνται σοι αἱ ἁμαρτίαι». Πήγαινε στο καλό και πρόσεχε μελλοντικά. Με τον τρόπο του ο άγιος βοήθησε την αμαρτωλή εκείνη γυναίκα να μετανοήσει. Αλλά κι έδωκε ένα μάθημα σε όλους. Μόνο η μετάνοια η ειλικρινής ξεπλένει την ψυχή και αποκαθιστά τον άνθρωπο στη θέση την τιμητική, να είναι παιδί του Θεού.

Ο άγιος κατά τη Μεγάλη Σαρακοστή συνήθιζε να νηστεύει απόλυτα. Δεν έτρωγε τίποτα, ούτε αυτός ούτε κι η κόρη του. Κάποια βραδυά, σε περίοδο νηστείας, ένας άγνωστος οδοιπόρος κτύπησε την πόρτα της επισκοπής του. Ο άγιος έσπευσε με προθυμία να του ανοίξει και να τον υποδεχθεί. Του πρόσφερε νερό να ξεπλυθεί και πήγε να βρει κάτι, για να του δώσει να δειπνήσει. Κοίταξε παντού, μα τίποτα δεν βρήκε. Ούτε ψωμί δεν είχε. Στήν αμηχανία του ο άγιος θυμήθηκε πώς σε κάποια γωνιά βρισκόταν κρεμάμενο ένα κομμάτι διατηρημένο χοιρινό κρέας από τις ημέρες της κρεοφαγίας. Χωρίς να χάσει καιρό, φώναξε την κόρη του να ψήσει λίγο για τον φιλοξενούμενο τους. Η κόρη ετοίμασε το τραπέζι. Έβαλε πάνω το ψητό κρέας και κάλεσαν τον ξένο να φάγει. Ο ξένος, σαν είδε το προσφερόμενο, αρνήθηκε να το δοκιμάσει λέγοντας: «Δέσποτα μου, συγχώρεσε με. Νηστεύω.

Είμαι χριστιανός». «Ναί! παιδί μου», είπε ο άγιος, «κι εγώ νηστεύω. Είμαι κι εγώ χριστιανός. Μα μια και δεν έχουμε τίποτε άλλο στο σπίτι κι εσύ πρέπει να τονωθείς ύστερα από την τόση οδοιπορία, θα φας από αυτό που βρίσκεται. Να! εγώ καταλύω πρώτος τη νηστεία. Φάγε, παιδί μου, να τονωθείς». Κι ο άγιος, για να ενθαρρύνει τον ξένο, έφαγε κι έδωσε και σ' εκείνο λέγοντας του. «Πάντα καθαρά τοῖς καθαροῖς, ὁ θεὸς ἀπεφάνετο Λόγος». Την άλλη μέρα φυσικά συνέχισε και πάλι τη νηστεία του. Το περιστατικό αυτό δείχνει την πλατιά αντίληψη του αγίου για τη νηστεία, που είναι κι η μόνη ορθή. «Τὸ Σάββατον ἐγένετο διὰ τὸν ἄνθρωπον οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ Σάββατον». (Μάρκ. β', 27). *Όταν ο άγιος επέστρεψε στην Κύπρο, με πολλή θλίψη έμαθε, πώς η κόρη του Ειρήνη είχε προ πολλού αποθάνει. Ο πιστός επίσκοπος δέχτηκε και τούτη τη δοκιμασία με παραδειγματική καρτερία και υπομονή. Μερικές μέρες υστερώτερα μία γυναίκα ήρθε σ' αυτόν και με κλάματα του ζήτησε ένα πολύτιμο πράγμα, ένα κόσμημα. Τα είχε δώσει στην κόρη του να το φυλάξει, λίγο πριν πεθάνει.*

Ο άγιος σηκώθηκε και με προσοχή ερεύνησε όλο το σπίτι, για να βρει το ξένο πράγμα. Δυστυχώς, όμως, πουθενά δεν το βρήκε. Τότε χωρίς καμιά αναβολή τράβηξε για τον τάφο της κόρης του. Σάν έφτασε, στάθηκε, ανέπεμψε μια θερμή προσευχή, κι ύστερα, αφού έσκυψε πάνω από τον τάφο, κάλεσε τη νεκρή κόρη του να του πεί, ως να ήταν ζωντανή, που είχε βάλει το πράγμα που της έδωκαν. Την ίδια στιγμή μια φωνή από τα βάθη του τάφου ακούστηκε να του λέει:

- Πατέρα μου, στον τάδε τόπο το έχω φυλαγμένο. Τότε κι ο άγιος της είπε:- Κοιμήσου, κόρη μου, ήσυχα. Κοιμήσου μέχρι την ήμερα εκείνη, που ο Κύριος μας θα σε αναστήσει στην κοινή ανάσταση όλων μας. Όσοι ήταν εκεί τρώμαζαν κι έμειναν σκεπτικοί. Συλλογίζοντουσαν τη δύναμη, με την οποία ο Πανάγαθος Θεός χαρίτωσε τον απλοϊκό μα άγιο επίσκοπο τους. Τον ποιμένα τον καλό, που έσπευδε να κάμει το καθετί για την ωφέλεια και την εξυπηρέτηση των χριστιανών του.

Όταν ο άγιος αναχώρησε από τα ανάκτορα ευσεβής χριστιανός τον

κάλεσε για να τον φιλοξενήσει. Κάποια γυναίκα είδωολάτρισσα, που δεν ήξερε ούτε Ελληνικά, σαν το έμαθε, πήγε εκεί στο σπίτι μ' ένα παιδάκι νεκρό στην αγκαλιά της και το απέθεσε με κλάματα στα πόδια του αγίου. Με νεύματα και χειρονομίες και δάκρυα ποτάμι προσπαθούσε να του εξηγήσει τί ήθελε. Ο άγιος αντιλήφθηκε φυσικά τον πόθο της, αλλά δίσταζε να ζητήσει από τον Κύριο ένα τέτοιο πράγμα. Συγκλονισμένος, όμως, από τα δάκρυα της ζήτησε κάποια στιγμή από τον διάκονο του Αρτεμίδωρο να του πει τι να κάμει. Κι αυτός, άνθρωπος ευλαβής κι ενάρετος, απήντησε: «Γέροντα μου, κάμε μια δέηση και γι' αυτό το πονεμένο πλάσμα. Ο Υπερούσιος Λόγος που πάντα σε ακούει, θα σου κάμει οπωσδήποτε κι αυτή τη χάρη».

Ο άγιος δεν επερίμενε άλλο. Γονάτισε και με δάκρυα ποτάμι ζήτησε από τον Φιλάνθρωπο Χριστό να κάμει το θαύμα του. Να δώσει πίσω τη ζωή στο νεκρό παιδί. Κι η απάντηση δεν βράδυne. Ένα δυνατό κλάμα παιδιού μαρτύρησε το θαύμα. Η δυστυχημένη μητέρα, σαν άκουσε το νεκρό παιδί της να κλαίει, ένοιωσε μια τέτοια συγκίνηση κι ένα τέτοιο συγκλονισμό ψυχής, που έπεσε κάτω νεκρή. Ο Αρτεμίδωρος, ο πιστός διάκονος, μόλις αντιλήφθηκε τα γενόμενα με συντετριμμένη την καρδιά στράφηκε προς τον άγιο, και τον παρακάλεσε αυτό που έκαμε για το νεκρό παιδί, να κάμει και για τη μητέρα. Να δώσει με την προσευχή του στο παιδί ζωντανή τη μητέρα, την προστάτιδα του. Ο άγιος την ανάστησε κι αυτή με την προσευχή του και της έβαλε στην αγκαλιά ζωντανό το παιδί της. Μιμούμενος δε σε όλα τον θείο Διδάσκαλο, συνέστησε να μην πουν σε κανένα τα όσα έγιναν.

Ένα ζωντανό θαύμα και μια εκδήλωση αγάπης είναι όλη η ζωή του αγίου. Σελίδες πολλές θα μπορούσε να γεμίσει κανείς διηγούμενος με κάθε συντομία τα θαύματα που έκαμε, όταν ακόμη βρισκόταν στη ζωή. Έδωσε την καρδιά του ο άγιος άνευ όρων στον Ουράνιο Δημιουργό και Πατέρα, κι Αυτός επιβραβεύοντας την προσφορά του τον τίμησε και τον δόξασε όσο κανένα άλλο. Ό,τι πιο ωραίο, ό,τι πιο μεγάλο και θαυμαστό υπάρχει στη γη, η αγάπη και παντοδυναμία του Θεού το προσφέρει μέσον του Αγίου σ' εκείνους που το εκζητούν από Αυτόν με θερμή προσευχή και ταπείνωση, μα και συντριβή καρδιάς και πίστη φλογερή.

Άγιος Ελευθέριος: Ιερωμένος και μάρτυρας (ιερομάρτυρας) της Χριστιανικής Εκκλησίας. Η μνήμη του γιορτάζεται στις [15 Δεκεμβρίου](#) από την Ορθόδοξη Εκκλησία και στις [18 Απριλίου](#) από την Καθολική Εκκλησία. Ο Ελευθέριος γεννήθηκε στη Ρώμη τον 2ο αιώνα, από πλούσιο πατέρα, τον οποίο έχασε από πολύ νωρίς. Ανατράφηκε από τη μητέρα του Ανθία, η οποία είχε μεταστραφεί στον χριστιανισμό από μαθητές του [Αποστόλου Παύλου](#). Από μικρός ο Ελευθέριος ξεχώρισε για την πίστη του και τη θεολογική του επάρκεια. Σε ηλικία 15 ετών χειροτονήθηκε διάκονος, στα 17 του πρεσβύτερος και στα 20 του ο Πάπας Ανίκητος του ανέθεσε τον επισκοπικό θρόνο της περιοχής του Ιλλυρικού (σημερινής Αλβανίας), με έδρα τον Αυλώνα (σημερινό Βλόρε). Ο Ελευθέριος μαρτύρησε, όταν αυτοκράτορας της Ρώμης ήταν ο γνωστός μας [Αδριανός](#), ο οποίος τον υπέβαλε σε μια σειρά από φρικτά βασανιστήρια για να απαρνηθεί την πίστη του. Κατ' αρχάς έστειλε στον Αυλώνα τον στρατηγό του Φήλικο να τον συλλάβει, αλλά ο Ελευθέριος τον προσηλύτισε στον χριστιανισμό. Μετά από λίγες ημέρες, ο Ελευθέριος έφθασε στη Ρώμη και παρουσιάστηκε στον αυτοκράτορα, ο οποίος, αφού απέτυχε να τον πείσει να απαρνηθεί την πίστη του, τον υπέβαλε σε μια σειρά από φρικτά βασανιστήρια, σύμφωνα με τους συναξαριστές. Αρχικά διέταξε να τον τοποθετήσουν σ' ένα πυρακτωμένο χάλκινο κρεβάτι για να ψηθεί. Ο Θεός, όμως, του έστειλε δροσιά και ανακούφισε τους πόνους του. Στη συνέχεια τον τοποθέτησε σε μια πυρωμένη σχάρα, κάτω από την οποία έκαιγαν κάρβουνα. Ο Θεός επενέβη ακαριαία, σβήνοντας τη φωτιά και ψυχραίνοντας τη σχάρα. Οργισμένος, ο Αδριανός διέταξε να τον βάλουν σ' ένα μεγάλο καζάνι, που περιείχε λίπος, κερί και πίσσα και να τον βράσουν. Και σε αυτή την περίπτωση επενέβη η Θεία Πρόνοια, δροσίζοντας το καζάνι και απαλλάσσοντας τον Ελευθέριο από το μαρτύριο. Τότε, ο έπαρχος της Ρώμης Κορέμων προσφέρθηκε να απαλλάξει τον Αδριανό από το αδιέξοδο. Κατασκεύασε ένα χάλκινο κλίβανο με μυτερά σουβλιά στο εσωτερικό του μέρος, τον πυράκτωσε και ήταν έτοιμος να ρίξει μέσα τον Ελευθέριο. Τότε συνέβη το θαύμα. Ο Κορέμων έγινε χριστιανός και αντί για τον Ελευθέριο, βρέθηκε

αυτός μέσα στον κλίβανο με διαταγή του αυτοκράτορα. Όμως, με θεική παρέμβαση δεν έπαθε το παραμικρό, αλλά αμέσως μετά αποκεφαλίστηκε. Μετά ήταν η σειρά του Ελευθερίου να υποστεί το μαρτύριο του κλιβάνου με τα καρφιά. Όμως και εδώ ο Θεός ήταν παρών. Η φωτιά έσβησε και τα σουβλερά καρφιά λύγισαν, ώστε να μη βλάψουν το σώμα του. Ο Αδριανός απηυδισμένος διέταξε να φυλακιστεί ο άγιος για να πεθάνει από ασитία. Εκεί στο ανήλιαγο κελί του ο Θεός του έστελνε τροφή με ένα περιστέρι. Αφού ούτε και στη φυλακή πέθανε ο άγιος, ο αυτοκράτορας έδωσε εντολή να τον δέσουν πίσω από δύο άγρια άλογα, ώστε να κατακοπούν οι σάρκες του και να πεθάνει με ελεεινό τρόπο. Άγγελος Κυρίου ημέρεψε τα άλογα, έλυσε τον άγιο από τα δεσμά και τον οδήγησε σε ένα βουνό, στο οποίο έμεινε προσευχόμενος, εν μέσω άγριων θηρίων, τα οποία κατόρθωσε να εξημερώσει. Μερικοί κυνηγοί, που είδαν τον άγιο στο βουνό, το ανέφεραν στον αυτοκράτορα, ο οποίος έστειλε ένα στρατιωτικό απόσπασμα να τον συλλάβει. Τα άγρια θηρία όρμησαν εναντίον των στρατιωτών, αλλά ο άγιος τα διέταξε να ηρεμήσουν και να γυρίσουν στις φωλιές τους. Ακολούθησε τους στρατιώτες διδάσκοντάς τους να αρνηθούν την πλάνη τους. Μερικοί από αυτούς πίστεψαν στον Χριστό. Όταν έφτασε στη Ρώμη, ο αυτοκράτορας τον οδήγησε στην αρένα για τον κατασπαράζουν τα άγρια θηρία, όπως πίστευε. Μία λέαινα και ένα λιοντάρι που τον πλησίασαν, αντί να του επιτεθούν άρχισαν να του φιλούν τα πόδια. Βλέποντας ο αυτοκράτορας τη συμπεριφορά των λιονταριών και ακούγοντας την ιαχή του πλήθους «μέγας ο Θεός των χριστιανών» διέταξε τον αποκεφαλισμό του Ελευθερίου. Τη σκηνή του μαρτυρίου του παρακολουθούσε η μητέρα του Ανθία, η οποία έτρεξε να αγκαλιάσει για τελευταία φορά το άψυχο σώμα του γιου της. Δεν πρόλαβε, αφού οι δήμιοι την αποκεφάλισαν και αυτή. Την ημέρα της εορτής του Αγίου Ελευθερίου, η εκκλησία τιμά και τη μνήμη της μητέρα του Ανθίας, του Αγίου Κορέμονος (του επάρχου της Ρώμης), αλλά και των δύο δημίων που τον αποκεφάλισαν και αποκεφαλίστηκαν γιατί πίστεψαν στον Χριστό.

Τα λείψανα του Αγίου Ελευθερίου βρίσκονται στον ομώνυμο ναό στο Ριέτι της Ιταλίας. Στη Ελλάδα, ο άγιος Ελευθέριος θεωρείται προστάτης των εγκύων γυναικών. Πολλές επίτοκοι γυναίκες επικαλούνται τη βοήθεια του και ακουμπούν το εικονισματάκι του αγίου πάνω τους για τους δώσει «καλή λευτεριά».

The Life of Saint Eleftherios: When the phrase "child prodigy" is mentioned it may bring to mind the name of Mozart, who composed music before he was twelve that is still extant, or Alexander Pope, who wrote the classic poem "Solitude" when he was but eleven years old. It would be difficult to recall any boy genius of religion, but the one who comes closest to this was a Roman lad of the second century. His name was Eleftherios and he was among the first and youngest to carve a niche for himself in Christianity in the eternal city of Rome, where he astounded his elders with his prodigious intellect and early development. Had his father, a high public official of pagan Rome, lived to guide his immensely talented son, things might have taken a different turn for the boy and for Christianity, but his widowed mother, the beautiful Anthia, had accepted Christianity with all her heart. It followed, therefore, that the boy's talents would be applied to Christian endeavor, and he was as quick to embrace the Messiah as he was quick to acquire knowledge. His enormous capacity for learning so accelerated his intellectual pace that he outdistanced his teachers, one of whom suggested to Anthia that she take this marvelous boy to the bishop of Rome, Aniketos, who after witnessing the boy's intellectual display took him under his personal supervision. Evincing a desire to serve the Savior that was as profound as his learning, Eleftherios embarked on a meteoric career as a man of the cloth, acquiring before he was twelve the equivalent of a college education and with such impressive credentials was tonsured a reader at the age of thirteen. When he was fifteen years old he was ordained a deacon and at the age of seventeen was ordained a priest of the Christian Church. With such early momentum propelling him and with an

ever-increasing hope to serve Christ in the highest tradition of the apostles, he was elevated to the episcopacy at the age of twenty, the youngest bishop ever to reach that pinnacle through his own efforts. As bishop in Illyricum, Eleftherios promoted the cause of Christianity with the adroitness of a seasoned campaigner, giving added impetus to the Christian movement at a time when the merciless persecutions not only made it difficult to win and hold converts, but also at a time when the gravest danger was in being a high-ranking prelate of the Church. Oblivious to this threat, he was acclaimed in the inner circle of Christianity as the brightest luminary of Christian Rome since the apostles. Even those whom he failed to convert held him in the highest esteem, and with this immense popularity he grew bolder and thereby more offensive to the state. This outstanding theologian, orator and benefactor of Christian and pagan alike was finally mentioned to Emperor Hadrian, who ordered his arrest. Ordinarily the emperor would have questioned him personally because of his high station, but fearing a reprisal because of the prelate's popularity, Hadrian dispatched his most trusted centurion, a man named Felix, to bring the bishop before the prefect of Rome for trial and punishment. The centurion decided that rather than run the risk of seizing Eleftherios publicly he would seek out his place of worship and arrest him there. After some time Felix found the well-hidden church and crept in just as the bishop was commencing a sermon. The oratory of the brilliant Eleftherios was spellbinding, and when the sermon was over Felix came forth and asked to be converted to Christianity. This done, Felix exposed his purpose and apologized for having come to the house of God with treachery in his heart. He was easily forgiven by Eleftherios, who thereafter instructed the centurion to return him to the prefect lest judgment be passed on both of them. With a great deal of reluctance Felix took the bishop to what appeared to be a sealed fate, offering along the way to help Eleftherios escape. But the proud prelate would not hear of it. With the emperor conspicuous by his absence, Eleftherios went on trial before the prefect, but not even his oratorical power could save him. The bishop was cast into prison, tortured, and put to death. He died for Christ on December 15.

Catechism Christmas Retreat 2018

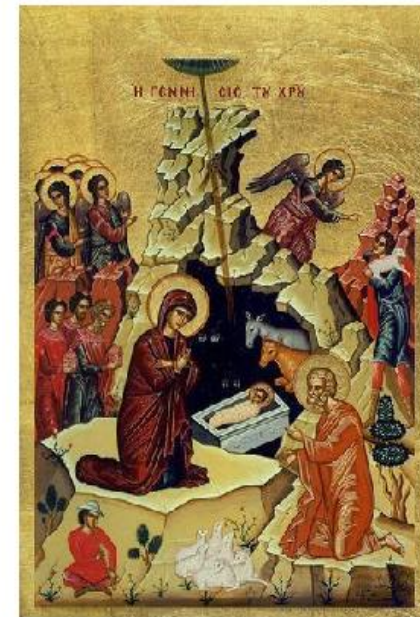
The Ascension Greek Orthodox Church will be hosting the annual Christmas Retreat on **Sunday, December 09, 2018**, after Catechism School. This event is open to all children in the Ascension community. The children will attend liturgy, learn about the Nativity, and have an opportunity to participate in many different craft making activities. Children will also be treated to lunch. Please complete and return the registration form. We hope all of you can join us!

Sincerely,
Catechism Teachers

Date: Sunday, December 09, 2018

Time: 11:00 - 3:00

Place: The Greek Orthodox Church of the Ascension

NEW YEAR'S EVE PARTY

MONDAY, DECEMBER 31, 2018

JOIN US FOR DINNER AND DANCING AS WE RING IN THE NEW YEAR!!

ASCENSION GREEK ORTHODOX CHURCH HALL

101 ANDERSON AVENUE, FAIRVIEW, NEW JERSEY

9:00 P.M.

APPETIZERS &

FULL BUFFET DINNER

WITH WINE, BEER & SOFT DRINKS INCLUDED

BYO— ALL OTHER SPIRITS

MIDNIGHT CHAMPAGNE TOAST

& LIVE COVERAGE OF THE BALL DROPPING

VASILOPITA WITH LUCKY COIN FOR EACH TABLE

MUSIC BY «NO TIME LIMIT GREEK DJ»

DONATION

ADULTS - \$75.00

STUDENTS 13-18 YRS - \$40

CHILDREN UNDER 13 - FREE

PREPAID RESERVATIONS REQUIRED, PLEASE INQUIRE

CHURCH OFFICE (201)945-6448

Happy New Year!

Ascension Greek Orthodox Church

PHILOPTOCHOS SOCIETY

101 Anderson Ave., Fairview, N.J. 07022

Invites you to our Annual

CHRISTMAS PARTY

Tuesday, December 11, 2018 @ 7:00 pm

At the Church Hall

Bring your Friends Join us to celebrate this magical & beautiful Season

Of Christmas Spirit

Food - Refreshments - Desserts

Donation: \$15.00

Please call:

Demetra Delaportas: 551 265 7321 - Martha Liosatos: 551 404 7891

Church Office: 201 945 6448

Proceeds go to Philanthropic endeavors of the Ascension Philoptochos Society

Χριστουγεννιάτικο Πάρτυ της Φιλοπτώχου

την Τρίτη 11 Δεκεμβρίου, 2018 στις 7:00 μ.μ. στην αίθουσα της Εκκλησίας

Είστε ευπρόσδεκτοι με τους φίλους σας να συνεορτάσουμε το μεγάλο

γεγονός της Γεννήσεως του Χριστού

Χριστουγεννιάτικα τραγούδια

Δείπνο - αναψυκτικά - γλυκά

Είσοδος: \$15.00

Παρακαλώ τηλεφωνείτε:

Δήμητρα Δελαπόρτα: 551 265 7321 - Μάρθα Λιοσάτου: 551 404 7891

Γραφείο Εκκλησίας: 201 945 6448

Τα έσοδα θα διατεθούν για τους Φιλανθρωπικούς σκοπούς

Της Φιλοπτώχου Αδελφότης της Θείας Αναλήψεως

Ascension Greek Orthodox Church
101 Anderson Ave. Fairview New Jersey
201-945-6448, Fax 201-945-6463
email: info@ascensionfairview.org website

Visit our website: www.AscensionFairview.org

Like us on Facebook:

"Ascension Greek Orthodox Church"

Want to be added to our email list? Contact us:
info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN
YEAR 2018 ISSUE 12,2

SUNDAY, December 9, 2018
10th Sunday of Luke

ΚΥΡΙΑΚΗ, 9 Δεκεμβρίου, 2018
Ι' Λουκά

MEMORIAL SERVICES -ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

1 χρόνος: Αθηνά Μαράκα

1 year: Athena Marakas

1 χρόνος: Ευστράτιος Χαριλάου

1 year: Efstratios Harilaou

23 χρόνια: Άννα Παππάς

23 years: Anna Pappas

53 χρόνια: Δημήτριος Παππάς

53 years: Dimitrios Pappas

Ο καφές προσφέρεται από τις οικογένειες

Μαράκα, Διαμαντή & Χαριλάου

που τελούν τα μνημόσυνα εις μνήμη των Κεκοιμημένων.

The coffee is offered by the

Marakas, Diamantes & Harilaou families

that have the Memorial Services.

.....

ELECTIONS WILL BE HELD

AT THE CHURCH HALL

FOLLOWING THE DIVINE LITURGY

UNTIL 2:00 P.M.

